

2. Foto naar dezelfde daguerreotype als nr 1

Sindsdien is echter ook het hier als nr 2 gepubliceerde portret verschenen, dat ongeveer hetzelfde is, maar duidelijk een foto, en met scherper details. Dekker lijkt hierop nog minder blond dan op de tekening van Overman; en waar enige haren van de knevel licht opvingen, werd het effect op de foto peper-en-zout-achtig, wat denken doet aan een man die begint te grijzen. Ook de kringen onder de ogen zijn hier dieper; zodat de natekening door Overman het voordeel heeft Dekker èn iets blonder èn iets jonger te maken. Toch moet dit portret nr 2, vermoedelijk een foto naar de gebroken daguerreotype, dichter bij het origineel zijn geweest. Opgemerkt moet worden dat de volgens Mimi mislukte schouder hier wegviel; wat erop wijzen kan dat daar inderdaad een breuk door het glas liep en dat de fotograaf, liever dan die bij te werken, zijn foto daar afsneed. In de bekende literatuurplatenatlas van Poelhekke en De Vooys werd *dit* portret juist, druk na druk, opgenomen, terwijl het niet de schrijver Multatuli maar de assistent-resi-

van waar hij het oorspronkelijke had, heb ik niet te weten kunnen komen. Intusschen was ik hem dankbaar, want ik vond het portret bijzonder goed. Ik wist dat Dekker in dien tijd een puntbaardje had gedragen. Het gelaat, de uitdrukking, de lange wimpers, de smalle tengere hand, alles was echt. Zelfs dat de oogen zijn neergeslagen komt het portret ten goede. Aan de rechter schouder (in werkelijkheid de linker, E.d.P.) is iets niet in den haak, iets gedraaid... wat ik dadelijk toeschreef aan de barst of scheur in het glas. Dit portret is zeer karaktervol en goed. Mijn eenige aanmerking zou zijn dat het niet weergeeft hoe blond Multatuli was."